

CVIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove

Nr. 01(246) 5 ianuarie 2012

„Întru El era viață și viața
era lumina oamenilor”

(Ioan 1, 4)

PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI

Prea Sfințiilor Episcopi, Prea Cucernicilor Părinți,
slujitori ai Sfințelor Altare, Prea Cuviosului Cin
Monahal, Dreptmăritorilor Creștini!

Prea iubiți și dragi întru Pruncul
Hristos, frați și surori,

Imnele liturgice, dumnezeieștile citiri din Sfânta
Scriptură, dar și dangătul clopotelor ne cheamă să slăvim
Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos.

De mai bine de două milenii creștinătatea așteaptă
această sărbătoare, în fiecare an, ca pe o împlinire unică,
mântuitoare și aducătoare de lumină, de bucurie, de
înnoire și de sfințenie.

Cu sfânt fi or și nădejde în mila lui Dumnezeu,
ne-am pregătit să împlinim și noi această sărbătoare,
apropiindu-ne de lumina peșterii Betleemului, a sfințelor
noastre altare străbune, spre a-L primi pe Pruncul Iisus
în sălașul inimilor.

Precum lumina soarelui spulberă întunericul, tot
astfel numai lumina lui Hristos spulberă întunericul
păcatelor. Numai Cuvântul întrupat, „întru care era viața
și viața era lumina oamenilor” (Ioan 1, 4) avea să aducă
pe pământ lumina, iar în sufletele oamenilor, aflați în
zbciumul întunericului, avea să sădească adevăratul
sens al vieții.

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos revarsă în
lume, prin părtășia la viața harică, starea de înnoire și de
bucurie nu numai pentru noi, ci pentru toată creația.

În auzul nostru pătrund adevăruri sfinte în aceste zile
mântuitoare, când Cel ce a făcut cerul și pământul, Fiul
lui Dumnezeu, ia chipul nostru, se face ca unul dintre noi
(Filipeni 2, 7), pentru a ne înălța împreună cu El la starea
de desăvârșire și de îndumnezeire prin har și pentru a ne
împărtăși de viața cea adevărată în toată plinătatea ei.

(Continuare în pag. 6)

ÎNTRUPAREA DOMNULUI

Care sunt binecuvântările Întrupării Domnului Iisus

„Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat
prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul
Său Fiul, ca noi să trăim prin El”

(1 Ioan 4:9)

Întruparea Domnului Iisus este una din sărbătorile
majore ale Creștinismului. Deși acest eveniment este
unic și de o importanță inestimabilă, noi nu ne aducem
aminte de el doar odată în an, cum fac cei mai mulți. În
fiecare zi ar trebui să mulțumim lui Dumnezeu pentru că

Domnul Iisus a acceptat ca să părăsească gloria cerului
și să vină în lumea noastră cu o misiune specială.

Un alt cuvânt, folosit destul de des, pentru
întruparea Domnului Iisus este și „arătare” lui
Iisus Hristos. Binecuvântările arătării sau întrupării
Domnului Iisus sunt mai multe. Și ceea ce este curios,
este că nu le găsim menționate toate la un loc sau într-o
anumită ordine, așa cum încerc eu să o fac acum, ci
sunt presărate în mai multe cărți din Noul Testament.
Cred că mulți cititori atenți ai Cuvântului au observat
aceasta cu mult înainte de mine.

Din versetul citat mai sus, trebuie să vedem mai
întâi Sursa de unde ne vin aceste binecuvântări. Sursa
binecuvântărilor de orice fel se află în dragostea lui
Dumnezeu. „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit
este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor” (Iacov
1,17). Prin întruparea Domnului Iisus noi putem vedea
felul în care ne-a iubit Dumnezeu și cât de mult ne-a
iubit. “Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea,
că a dat pe singurul Lui Fiul, pentru ca oricine crede în
El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3,16).
Dumnezeu Tatăl a renunțat la Fiul Său pentru o vreme
ca să ne facă nouă, oamenilor pierduți în păcate și
fărădelegi, o favoare nemeritată. S-a uitat spre noi cu
milă și ne-a dăruit pe Domnul IISUS și, în El, cea mai
mare binecuvântare, răscumpărarea noastră pentru
veșnicie.

1. “Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească
lucrările diavolului” (1 Ioan 3,8). De la crearea omului
pe pământ, diavolul a încercat să zădărnicească
planurile lui Dumnezeu, și în parte a reușit. Dar
aceasta nu l-a luat pe Dumnezeu prin surprindere.
Diavolul este vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului.
Cu toate acestea, omul păcătos s-a aliat cu Satan prin
păcat și acum între om și Dumnezeu nu este pace. De
aceea, Fiul lui Dumnezeu s-a arătat ca să nimicească
lucrările diavolului, să repare ceea ce el a stricat, să
smulgă pe om din mâna lui. Și pe cât de mare i-a fost
bucuria lui Satan atunci când a reușit s-o amăgească
pe Eva (Geneza 3,1-6,2 Corint. 11,3), pe atât de scurtă
i-a fost. Dumnezeu încă din Eden a promis femeii:
„Vrăjmașie voi pune între tine și femeie, între sămânța
ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei
zdrobi călcâiul” (Geneza 3,15).

2. “Și știți că El S-a arătat ca să ia păcatele; și în
El nu este păcat” (1 Ioan 3,5). Diavolul are putere
de influență asupra omului prin păcat, ținându-l rob
păcatului. Căci așa cum scrie apostolul Ioan mai
departe: “Cine păcătuiește, este de la diavolul, căci
diavolul păcătuiește de la început” (1 Ioan 3,8). Cât
timp a fost pe pământ, în gura Domnului Iisus nu S-a
găsit nici un vicleșug și n-a făcut păcat (1 Petru 2,22).
El a fost Mielul fără cusur și fără prihană (1 Petru
1,19), jertfa perfectă primită de Dumnezeu ca să putem
fi răscumparați din felul deșert de viețuire pe care l-am
moștenit de la părinții noștri.

(continuare în pag. 4)

Hristos se naște, slăviți-l !

Este o veste care ne umple sufletele de bucurie deoarece
nu mai suntem străini pentru Dumnezeu, astăzi a fost
vindecată ruptura dintre om și Dumnezeu, am devenit
iarăși fii ai Tatălui ceresc.

Vă dorim ca această bucurie să vă lumineze viața tot
anul ce vine, să fiți fericiți alături de cei dragi, să aveți
liniște în suflet, să vă realizați în plan profesional, să
agonisiți noi prieteni și să nu-i pierdeți pe cei care-i aveți,
să vă împăcați cu cei cu care vă este greu să vă împăcați.

Sărbători fericite!

Redacția

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

3 ianuarie

ÎPS Vladimir a săvârșit un serviciu divin la paraclisul mitropolitan.

1 ianuarie

În prima zi a anului 2012 Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în incinta Catedralei „Nașterea Domnului” din Chișinău.

27-28 decembrie

ÎPS Vladimir a participat la ședința Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, care a avut loc la reședința sinodală a mănăstirii „Sf. Cneaz Daniil” din Moscova.

26 decembrie

Mitropolitul Vladimir a participat la cea de-a patra ședință a prezidiului Adunării Intersobornicești a Bisericii Ortodoxe Ruse, care a avut loc în sălile trapezale ale Catedralei „Hristos Mântuitorul” din Moscova.

23 decembrie

Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit în audiență la Palatul Mitropolitan un grup de ctitori din mediul academic și cel de afaceri.

22 decembrie

În dimineața zilei, Înalț Prea Sfințitul

Mitropolit Vladimir a vizitat Orfeliantul nr.3 din capitală, unde a discutat cu administrația instituției cu privire la amenajarea unui paraclis în incinta acesteia.

21 decembrie

În dimineața zilei, Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit în audiență la Palatul Mitropolitan pe domnul Grigore Gologan, fostul primar al comunei Mileștii-Mici, raionul Ialoveni și unul dintre ctitorii principali al bisericii „Sf. Nicolae” din localitate.

19 decembrie

Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în incinta Catedralei „Nașterea Domnului” din Chișinău.

18 decembrie

Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului”

16 decembrie

ÎPS Mitropolit Vladimir, a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala „Sf. Arh. Mihail” din Râbnia.

AU FOST HIROTONIȚI

1 ianuarie

Eugen Burlacu în prima zi a anului a fost hirotonit în treapta de diacon.

19 decembrie

Diaconul Diomid Boldescu a fost hirotonit în treapta de preot, iar tânărul Dionisie Rotari s-a învrednicit de treapta diaconiei.

18 decembrie

Diaconul Rodion Doboș care a fost hirotonit în treapta preoțească pe seama parohiei cu hramul „Înălțarea Domnului” din Florești.

16 decembrie

Tânărul Boris Balan fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Mănăstirii Ciuflea.

DECORAȚII BISERICEȘTI

23 decembrie

Domnul Petru Axente, directorul S.A. „CET NORD” a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski” gr.II, oamenii de afaceri Boris și Nadejda Herța s-au învrednicit de medaliile „Cuv. Paisie Velicikovski” și respectiv „Cuv. Parascheva”, iar doamnele Lilia Pogolșa, director al Institutului Științelor în Domeniul Educației, Tatiana Calla, profesoară și Maria Duca, membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei au primit medalia „Cuv. Paracheva”.

21 decembrie

Domnul Grigore Gologan, fostul primar al comunei Mileștii-Mici, raionul Ialoveni și unul dintre ctitorii principali al bisericii „Sf. Nicolae” din localitate a fost distins cu Ordinul „Ștefan cel Mare și Sfânt”.

16 decembrie

Egumenul Andrei (Iașcișin), blagocin de Râbnia a fost ridicat în treapta de Arhimandrit, iar blagocinul de Slobozia, Prot. Andrei Danilescu a fost decorat cu dreptul de a purta palită.

În legătură cu cea de a 15-a aniversare de la constituirea sistemului penitenciar din Republica Moldova, preoții capelani Prot. Corneliu Dobrogeanu, Președintele Departamentului Mitropolitan de Conlucrare cu Forțele Armate și Ministerul Justiției, Prot. Maxim Melinti, Prot. Andrei Braniște și Pr. Nicolae Andrieș, care deservește instituțiile penitenciare, au fost decorați cu Medalia Jubiliară „Sistemul Penitenciar al Republicii Moldova - 15 ani».

Episcopia de Bălți și Fălești și-a lansat recent pagina oficială în internet

Când umbla Iisus Hristos pe pământ și-i învăța pe oameni „cuvântul împărăției” (Mt. 13,19), ucenicii Lui nu simțeau nevoia de a scrie și nici nu era nevoie de asta. Iisus Hristos nu a scris nimic, decât numai în cazul când a scris cu degetul pe pământ (In. 8,8). Doar câțiva dintre apostoli au scris ocazional.

Astăzi trăim alte timpuri – se scrie mai puțin cu penița sau pixul și, se pare, tipografiile sunt dezavantajate. Dacă apostolii lui Hristos se foloseau de orice prilej pentru a vesti Evanghelia, oare noi nu trebuie să facem la fel? Din aceste gânduri s-a și născut nevoia de a deschide, deși cu întârziere, o pagină în cartea internetului.

De ce totuși am deschis pagina web așa de târziu? Biserica Ortodoxă este una conservatoare, anume pentru că analizează cu precauție evenimentele din jur, ca să fim siguri că lumina nu este întuneric și

viceversa. Acum avem certitudinea și, în același timp, speranța că fila noastră din acest spațiu va deveni un amvon de predică, o rază de lumină în întunericul imens al lumii, o oază în mijlocul unui vid nisipos, iar uneori – glasul celui ce strigă în pustie...

Obiectivele pe care ni le propunem ar fi să punem lumânarea în sfeșnic, adică să arătăm activitatea eparhiei noastre celor interesați de viața bisericească, care cuprinde în sânu-i deopotrivă pe episcop, preoți și creștini. Vocea bisericii, a eparhiei se va face mai cunoscută. Mai ales, pentru ca nu avem un ziar al eparhiei, ne propunem ca fiecare preot să scrie articole. De asemenea, site-ul va fi o sursă de informație despre Episcop, înglobând date despre fiecare biserică în parte, comunicări vizând activitatea parohiilor, cv-ul preoților, precum și datele lor de contact, ceea ce nu veți găsi pe alte site-uri ortodoxe. Alte datalii le

puteți deduce deschizând paginile site-ului nostru.

Specificul și calea pe care ne-am ales-o este de a publica cu preponderență noutăți și articole, scrise de preoții și creștinii din spațiul episcopiei noastre. De asemenea, ne vom strădui să creăm prin intermediul paginii noastre punți de legătură. Vom răspunde cu plăcere la întrebări, doleanțele, obiecții, chiar și criticilor constructive.

În concluzie: site-ul a fost conceput nu pentru Episcop sau câțiva preoți, ci pentru societate. Prioritar în activitatea echipei noastre e să venim în întâmpinarea necesităților și sugestiilor Dvs. Vă invităm la colaborare. Suntem deschiși la dialog. Vă așteptăm cu mult drag.

Fie osteneala noastră spre slava lui Dumnezeu. Doamne ajută!

Biroul de presă al Episcopiei de Bălți și Fălești

Sursa: <http://ephbalti.md>

Adunare eparhială a episcopiei de Cahul și Comrat

Luni 26 decembrie și marți 27 decembrie a avut loc adunare eparhială a episcopiei de Cahul și Comrat care s-a desfășurat în aceeași ordine și în același regim în două localități.

Astfel, la 26 decembrie adunarea s-a ținut în orașul

Comrat pentru preoții din regiunea Gagauziei, iar la 27 decembrie adunarea s-a petrecut în sala de ședințe a teatrului din orașul Cahul. În cadrul ședinței de lucru s-a revenit asupra unor probleme nerezolvate anterior cum ar fi funcționalitatea ineficientă a unor departamente și s-au căutat soluții pentru problemele și întrebările iscate pe parcurs cum ar fi cele legate de comunicabilitatea Cuvântului lui Dumnezeu în școlile din parohii precum și a școlilor duminicale ș.a.

Au fost întăriți șefii de departamente și s-au înființat comisiile disciplinare la nivel de protopopiate. De asemenea au fost aleși membrii Sfatului Eparhial care va fi compus din protopopi, șefii departamentelor și membrii comisiei disciplinare eparhiale.

P.S. Anatolie a prezentat clerului candidatura noului secretar personal, în persoana Protoiereului Mitrofor Teodor Roșca, această funcție fiind ocupată până acum de Protoiereul Mitrofor Ioan Cîrlan.

În finalul întâlnirii, aflându-ne în contextul sărbătorilor de iarnă și servindu-se de această ocazie P.S. Anatolie a felicitat întregul cler bisericesc, binecuvântându-l și urându-i noi realizări pe plan duhovnicesc.

Primul semestru de studii la Academia Teologică, al anului 2011-2012 la final

75 de elevi ai Seminarului Liceal „Sf. Trei Ierarhi” și 207 studenți ai Academiei Teologice din Moldova au încheiat cu succes primul semestru al anului de studii 2011-2012.

În această perioadă s-au realizat mai multe obiective și activități de ordin extrașcolar. În această ordine de idei, doamna Rodica Slivca, director adjunct al seminarului a menționat următoarele: „Acest an a fost bogat în evenimente, desfășurându-se peste zece conferințe, seminare și întâlniri de suflet cu personalități ale vieții eclesiale, mese rotunde și acte de caritate. În cadrul concursului „Darurile gliei” s-a reușit ajutorarea câtorva copilași din cadrul Centrului de plasament temporar al minorilor din Chișinău. Acest semestru s-a încheiat cu festivalul folcloric „Florile Dalbe”, după care învățăceii au colindat pedagogii Seminarului.”

Prot. Andrei Braniște, șeful catedrei științe teologice, s-a referit la creșterea profesionalismului cadrelor didactice, menționând că s-a intensificat activitatea misionară prin intermediul Centrului care activează în incinta instituției de învățământ. Astfel, studenții nu se limitează doar la cadrul academic, ci se implică activ în răspândirea cuvântului Evangheliei în rândurile creștinilor.

Vizionarea lucrărilor semestriale pentru elevii iconari ai Școlii Eparhiale de Teologie „Sf. Paisie Velicicovski,, din Ungheni, în Mănăstirea Frumoasa

La 30 decembrie 2011, elevii iconari ai Școlii Eparhiale de Teologie „Sf. Paisie Velicicovski,, au avut vizionarea lucrărilor efectuate pe parcursul semestrului, în atelierul de pictură și iconografie din mănăstirea Frumoasa.

Profesorii de specialitate, d-na Maria (Rodica) Sărăteanu, Director Adjunct de Specialitate și d-na Ana Caraman, profesor de Pictură și Desen, au venit cu aprecierile și respectiv corectările corespunzătoare la lucrările expuse.

În urma acestei examinări, elevii au primit notele corespunzătoare efortului depus pe parcursul acestei perioade de studiu, fiind promovați pentru semestrul următor, în unanimitate. Cu grija și efortul d-nei Maria, elevii anului trei au prezentat celor din comisie icoane lucrate în stil bizantin.

Pentru pedeapsă „dizolvată” în dragoste

Rănille se spală cu vin, dar se vindecă cu ulei. Așa e și în educație - indulgența trebuie amestecată (...) cu exigența. (Sfântul Ambrosie de Mediolan)

(inceputul în nr. 12, 2011)

„Un părinte agitat și nervos își zăpăcește copilul,

il irită și îl provoacă”, afirmă I. Petrea. Părinții elevilor din clasele primare adesea se confruntă cu situații când explicându-i copilului o temă, devin agitați și nervoși, deoarece li se pare, copilul nu înțelege lucruri simple. Dar de multe ori de vină este însuși părintele, care prin tonul său, expresia feței, enervare, nu face decât să-l inhibe pe copil. Autoarea se întreabă/ne întreabă: „ Chiar n-ai trecut niciodată printr-o situație similară, nu te-a intimidat niciodată vre-un profesor teribil atât de mult, încât să nici nu mai poți ține creta în mâini de frică? În loc să bagi spaima în propriul copil și ție să-ți crească tensiunea, mai bine faceți o pauză. Pe urmă încearcă să găsești o altă cale de a-i explica, sau măcar mai multă răbdare.”

Autoarea ne propune să nu uităm niște adevăruri simple:

Când părintele își pierde răbdarea, copilul se pierde cu totul.

Când noi ne enervăm, și el se poate enerva, iar când noi ne răstim, el se poate speria, deaceia –

Calmul și răbdarea în ochii copilului se traduc prin iubire

Și pe buna dreptate, doar vorba ceea (știuta de creștini...), iubirea pe toate le răbdă...

Irina Petrea accentuează faptul că autoritatea se naște din respect, iar frica se naște din tiranie. Alegem noi pe ce punem accentul în relația cu propriul copil. Dar trebuie să știm că părintele veșnic nemulțumit, cărcotaș, gata de reproșuri la orice pas, îl demotivază pe copil și îl face timid și nesigur pe sine. Iată ce scrie autoarea: „Astfel de copii nu îndrăznesc să facă nimic, sunt timorați, excesiv de timizi, acceptă orice din partea colegilor și a prietenilor de joacă, le este frică să își impună punctul de vedere chiar dacă au dreptate. ...Stau încordați și disperați să placă celor din jur, însetați după atenție, după o vorbă bună. Ca adulții se vor pune mereu pe ultimul loc, nu vor îndrăzni să se afirme profesional, să își asume creditul pentru ceea ce fac, să își apere drepturile, se vor mulțumi cu foarte puțin, chiar și în relațiile personale, acceptând să se pună în ipostaze umilitoare – de exemplu să

devină amantă/amant, în conflict cu sine și normele de moralitate pe care și le-au însușit, ceea ce îi aruncă într-o spirală descendentă: sunt tot mai nefericiți, au o părere din ce în ce mai proastă despre ei, acceptă situații tot mai înjositoare...” O perspectiva destul de tristă pentru copil, pe care i-o oferim fiind provocați de nervozitate și propriile frustrări!

Violența lasă urme adânci

E o lipsa de respect să-l insulti pe copil, să nu-i vorbești politicos, să uiți de maniere în prezența lui, să nu îl tratezi ca pe o persoană, ci ca pe o proprietate, după deviza „eu te-am făcut, eu te omor”, susține psihologul I. Petrea.

Formele cele mai grave de desconsiderare a copilului sunt violența fizică și verbală, când însuși părintele se coboară de fapt pe o treaptă subumană și îl „învață”, pe copil că el nu are nici o valoare, că nu contează nici ce gândește, nici ce simte, nici ce se întâmplă cu el.

Efectele bătaii și violenței sunt multiple și se manifestă la nivel fizic, psihic și social, susține autoarea. „În primul rând loviturile rănesc trupul lăsându-i vânătăi, zgârieturi, inflamații, zone de piele înroșită, fracturi. Îl poți lovi și fără să vrei să-i provoci leziuni grave, sau se poate feri și întâmplător lovindu-se de colțul mesei, să moară pe loc. Deseori copilul suferă de dureri de cap, amețeli, vomă, în urma unor astfel de corecții”.

Rănille trușești se vindecă mai repede sau mai greu, pentru rănille sufletului se poate să nu mai existe leac, spune psihologul. „Copilul bătut se simte vinovat, e temător, anxios, e deprimat, nesigur și neîncrezător în propria persoană. Are spaima, coșmaruri, face pipi în pat. Dar există și urmări de lungă durată. Un astfel de copil are tendința de a dezvolta, pe măsură ce crește, un comportament agresiv față de alte persoane, manifestă neîncredere față de ceilalți și de aceea va relaționa greu cu aceștia, se va adapta cu dificultate în societate, având tendința de a se izola. El se transformă într-un adult impulsiv, agresiv, mândros, violent, o persoană a cărei simplă prezență creează disconfort celor din jur. Și relațiile sale de cuplu vor avea de suferit din pricina agresivității sale, a dificultăților de comunicare și a suspiciunii (bănuielii) exagerate.”

(Va urma)

Preoteasa Alina Rusu

Presa poate influența fenomenul abandonului copiilor

Mass-media poate juca un rol important în sensibilizarea opiniei publice, dar și în promovarea serviciilor speciale pentru a preveni abandonul timpuriu al copiilor, menționează directorul organizației „Copil, Comunitate, Familie, CCF – Moldova”, Liliana Rotaru,

„Atunci când se mediatizează cazuri despre copiii găsiți în stradă, la gunoierie sau pe scările clădirilor, jurnaliștii ar trebui să găsească o modalitate să menționeze ce soartă îi așteaptă pe acești copii, dar și să promoveze serviciile de care dispunem, la care pot apela femeile aflate în dificultate și care planifică să-și abandoneze nou-născuții”, a spus Liliana Rotaru în cadrul ședinței rețelei „Jurnaliști prieteni ai copiilor”.

La ședință s-a discutat despre prevenirea plasării copiilor sub 3 ani în instituțiile rezidențiale, transmite Info-Prim Neo.

Directorul CCF – Moldova a comunicat că, potrivit unui studiu realizat în România, copiii

instituționalizați, cu fiecare lună petrecută în afara familiei, întârzie în dezvoltare cu alte 2,6 luni. „Copilul are nevoie de lucruri constante și de oameni pe care să-i vadă zi de zi. Personalul instituțiilor rezidențiale, cât de bun ar fi, nu reușește să ofere copiilor afecțiunea necesară”, a menționat Liliana Rotaru.

Experta susține că în Moldova sunt foarte mulți oameni care doresc să aibă grijă de copii. „Sunt cupluri ai căror copii au crescut deja, dar ei mai au destule forțe

să îngrijească alții. Aceste familii trebuie informate, oamenii trebuie să știe unde să se adreseze pentru a lua în grijă un copil. Totodată, trebuie să-i facem pe oameni să înțeleagă că sărăcia nu este o scuză pentru abandonarea nou-născuților”, a subliniat directorul CCF – Moldova.

Potrivit datelor CCF – Moldova, numărul copiilor abandonați nu a scăzut în ultimii doi ani, însă au fost făcute mai multe acțiuni care au ajutat în jur de 200 de cupluri mamă-copil să fie integrate în familia biologică sau extinsă și astfel s-a prevenit abandonarea nou-născuților. Structurile statului depun efort pentru prevenirea abandonului și au fost implementate politici eficiente în domeniu, dar pentru a pune în practică ceea ce scrie pe hârtie sunt necesare surse financiare și mai mult timp, a menționat directorul CCF.

Potrivit datelor Ministerului Sănătății, în 2011 au fost abandonați 119 copii, dintre care 48 în maternități.

IOSIF TÂMPLARUL

„Oare nu este El Fiul tâmplarului?” (Matei 13.55), i-au ripostat Mântuitorului, cu ironie și dispreț, locuitorii Nazaretului. Soțul Mariei, stăpânul casei în care a crescut Iisus, era Iosif, poate unicul lemnar din oraș, încât nazarenii nici nu găsesc de cuviință să-i pomenească numele. Nu vroiau să admită că, din familia unui meseriaș provincial, care-și câștiga pâinea muncind fizic, alături de copiii săi, putea răsări Mesia. Nici una dintre Evangheliile nu a înregistrat măcar o frază rostită de Iosif. Știm doar că i s-a arătat de câteva ori, în vis, îngerul Domnului, iar Iosif, de fiecare dată, a împlinit fără șovăială poruncile divine. Parcă intenționat rămâne acoperit de tăcere, modestie, lăsându-ne să înțelegem că, prin ascultare și evlavie, ne putem apropia de Dumnezeu. Biserica Ortodoxă îl omagiază în prima duminică după Nașterea Domnului. În Apus, Sfântul Iosif a fost proclamat patronul Bisericii Catolice, fiind sărbătorit diferit – la 19 martie, 1 mai, în a treia miercuri după Paști.

S-ar putea ca Iosif să fi fost primul băiat la părinți, deoarece, din ebraică, numele lui se traduce „Dumnezeu să adauge [și alți copii]”. Regăsim în el și amintirea patriarhului Iosif, cel pe care l-au vândut frații, și căruia, pentru viața sa curată, i-a vorbit în vis Dumnezeu. Evangheliștii Matei și Luca îl numără pe Iosif, tatăl pământesc al lui Iisus, între urmașii regelui David. Potrivit savanților bibliști, Iisus aparținea „unui mediu meșteșugăresc relativ înstărit”. Ernest Renan exprimă, în Viața lui Iisus, o altă opinie: „Casa lui Iosif, firește, semăna cu acele prăvălii sărăcicioase, unde lumina pătrunde prin ușă, servind în același timp de atelier, de bucătărie și de odaie de dormit”. Într-un popor care, de câteva secole, nu mai exercita suveranitatea, supunându-se monarhilor străini, ascendența regală devenise un amănunt fără importanță politică. Dar, pentru evangheliști, filiația respectivă semnifică împlinirea profeției că Mântuitorul va veni din casa lui David. Chiar și sub stăpânire romană, între evrei continua să mai pălpăie scânteia emancipării, o astfel de scânteie putea adăposti căminul lui

Iosif.

Conform tradiției orientale, feciorul moștenește meseria tatălui. Iosif ar fi deprins tâmplăria de la părintele său, iar apoi i-a transmis-o lui Iisus (Marcu 6.3). În orașele Palestinei antice și în Imperiul Roman, existau colegii de tâmplari care participau la decorarea palatelor și edificiilor de cult, înaintau magistrați la alegeri etc. Însă Iosif locuia în mediu rural, unde lemnarul era solicitat să confecționeze mobilă, uși, ferestre, acoperișuri, inventar agricol. Folosea un creion pentru marcaj, compas, sfoară de măsurat, ciocane, dălți, sule, rindea, fereastră – unelte menționate în *Vechiul Testament*. În desenele egiptene, vedem o pâlnie de lemn, pentru cui, și un coș unde erau ținute instrumentele. Profetul Isaia evocă munca tâmplarului: „După ce meșterul a ales lemnul, îl măsoară și-l înseamnă cu dreptarul, îi face muchii, unghiuri, îl potrivește din clei” (44.13). Înțelepciunea lui Solomon ne oferă noi detalii: „taie un copac ușor de lucrat, îl descojește cu grijă, îl lucrează cu îndemănare și face din el o unealtă folositoare vieții. Cât despre rămășițele lucrării lui, le folosește să-și fiarbă demăncarea” (13.11-12). Tâmplarul putea îndeplini și alte munci, confundându-se cu zidarul. „De multe ori trebuia să plece de-acasă împreună cu doi dintre feciorii săi pentru că așa îi cerea meseria”, se menționează în Viața lui Iosif tâmplarului, scriere creștină din sec. IV-V. Un bun tâmplar trebuia să posede brațe vâjnoase, mâini iscusite, ochi ageri, să cunoască diferite specii de lemn și calitățile lor. Meșteșugarii din Palestina prelucrau lemnul de cedru, chiparos, stejar, frasin, pin, dud. Mi-l imaginez pe tâmplarul Iosif având palme bătătorite, îmbrăcat în haine tradiționale (tunică, brâu, manta, sandale), cu o legătură de pânză pentru merinde și unelte. Din banii agonisiți (sau remunerări în natură), Iosif trebuia să-și întrețină apropiatii, să achite darea Templului, arenda pământului, impozitele statului (percepute pentru menținerea drumurilor, transporturilor, fortificațiilor). Cultivarea cerealelor, creșterea măslinilor, pescuitul și vânatoarea constituiau alte surse de hrană. Situat în apropierea drumurilor comerciale, Nazaretul beneficia de produsele caravanelor, de zvonurile și agitația pe care le stârneau negustorii străini.

Munca cinstită a meșteșugarului a trezit admirația înțelepților iudei. „Ei sunt cei ce țin temeinicia lumii”, zice Iisus, fiul lui Sirah, „iar ruga lor e'n treaba meșteșugului” (Sirah 38.34). Evanghelistul Matei ne spune că Iosif „era un om neprihănit”, iar Luca îl arată aducând Pruncul în Templu, săvârșind pelerinaj la Ierusalim. Viața lui Iosif tâmplarului îi face un portret moral: „bătrânul tâmplar binecuvântat de Dumnezeu”, „Învățase două

lucruri în viață: înțelepciunea și meșteșugul tâmplăriei”. Conform tradiției bisericești, la vremea logodnei, Iosif avea „câte optzeci de ani”. Informație îndoielnică, după unii cercetători, pentru că un bătrân cu greu ar face față datoriilor de a aproviziona familia, multiplelor peregrinări.

În dicționarele biblice, aflăm că Maria și Iosif erau rude, avându-l drept bunel comun pe Matan. Neamul lor se statornicise în Nazaretul Galileii de, cel puțin, două generații. În societățile antice, părinții erau cei care hotărâu cu cine se vor însoți copiii. Practica iudaică încuraja căsătoria persoanelor din aceeași viță – verișori, cumnați. Intenția lui Iosif de a o părăsi pe Maria, aflând că e însărcinată, subînțelege prescripția de a ucide cu pietre logodnica ce nu și-a păstrat castitatea și dreptul bărbatului de a scrie soției „carte de despărțire”. Din perspectiva dreptului iudaic, familia în care S-a născut Iisus, împlinea desăvârșit Legea și îi depășea rigorile în spirit uman. Bunul tâmplar din Nazaret a respectat cutumele strămoșești pentru a întemeia o căsnicie exemplară, s-a ferit de eventuala defăimare sau moarte a Mariei. Pe cei doi soți i-au unit orașul natal, rudenția de sânge, dragostea pământescă și, mai cu seamă, comuniunea sufletească, pusă sub paza Celui de Sus. Se presupune că Iosif a mai avut câțiva feciori (Iacov, Iosif, Simon, Iuda) și fete (Lisia și Lidia, în textele apocrif).

Pe cât de liniștită pare viața lui Iosif până la logodnă, pe atât de agitată devine ulterior. Dacă în *Vechiul Testament*, patriarhii, proorocii și marii preoți se învredniceau de revelații divine, aici îngerul i-a vorbit de trei ori, în vise, unui simplu tâmplar – că Pruncul Mariei este de la Duhul Sfânt, că trebuie să fugă în Egipt și că pot reveni înapoi în Israel. Ca tâmplar profesionist, Iosif avea atelier, incinte pentru păstrarea materialelor și sculelor, comenzi ce urma să le onoreze către o anumită dată. Însă, îndemnați de o voință mai presus de socotelile omenești, Iosif și Maria porniră la drum. Din Nazaret până la Ierusalim, se putea ajunge pe jos în cinci zile. Ceva mai mult de o săptămână își rezervaseră soții pentru a se înscrie în recensământul fiscal. Când s-a refugiat de teama regelui Irod în Egipt, Sfânta Familie ar fi ales una din vechile căi prăfuite, străbătută de poștași, negustori (celebrele șosele pavate ale romanilor au apărut în Palestina spre sfârșitul sec. I d.Hr.). Obișnuit să comunice cu diferiți oameni, să-și găsească de lucru oriunde se cerea (reparația uneltelor, acoperișurilor etc.), Iosif a reușit să se adăpostească, probabil, într-un sat egiptean, împreună cu Maria și Iisus. Nici un alt izvor antic nu menționează măcelul pruncilor, la porunca lui Irod, obiectează criticii moderni. Fuga în Egipt ar fi un leitmotiv

mitic, sugerând amenințarea ce plana, din copilărie, asupra marilor personalități. Dar, după logodna cu Maria, un șir de episoade simbolice străbat viața lui Iosif, punându-l pe micul tâmplar în rând cu patriarhii. Ca și Avraam, a părăsit rudele, orașul natal; asemeni lui Iosif, fiul lui Iacov, primise vise premonitorii. Plecarea și întoarcerea din Egipt imită drumul seminției lui Israel, cu secole în urmă. În timpul prigoanei egiptenilor asupra nou-născuților evrei, Moise a fost salvat de piere. La acestea se mai adaugă venedia păstorilor din Betleem, cântarea îngerilor, vizita magilor cu daruri ... Alături de Iisus, Iosif re trăiește, în miniatură, istoria tuturor israeliților și asistă la venirea Noului Legământ.

Revenit în Nazaret, Iosif și-a continuat, într-o ambianță mai stabilă, grijile de tată al familiei. Edițiile ilustrate ale Bibliei pentru copii, îl zugrăvesc pe Iosif ajutându-și tatăl în atelier. Evanghelistul Luca rezumă cu mult înțeles: „Iar Pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El” (2.40). Alături de rude, Iosif făcea pelerinajul anual la Ierusalim, le împărtășea bucuriile și durerile. Odată cu predica lui Iisus Hristos, figura lui Iosif aproape că nu mai este amintită. Tâmplarul a lăsat băiatul său și găsească un rost în lume, conștient că nu poate interveni în destinul feciorului, urmărindu-l doar din știrile apropiaților. Dar, printr-o coincidență uluitoare, ne reamintim indirect de Iosif în finalul Evangheliilor: crucea răstignirii fusese meșterită din bărne cioplite de un tâmplar. De acolo, din piscul suferinței, Iisus și-a încredințat măicuța lui Ioan, ucenicului său preaiubit (Ioan 19.27). Aceste cuvinte, apreciază exegeții, probează că Iosif nu mai era în viață. Să observăm totuși: imaginea tâmplarului apare deopotrivă la începutul și la sfârșitul căii pământesti a Fiului Lui Dumnezeu. În timp ce Maica Domnului simbolizează viața trăită în neprihănire a călugărilor, Sf. Iosif patronează familiile mirenilor. E tot ce a avut mai sfânt înțelepciunea laică să ofere miraculoasei drame a mântuirii – credința și truda smerită a tâmplarului Iosif.

Andrei PROHIN

Caravana de Crăciun a ajuns la peste 2500 de copii

Caravana de Crăciun a ajuns cu daruri la peste 2500 de copii din țară. În total au fost vizitate 8 școli-internat, 2 școli profesionale, 4 centre de reabilitare pentru copii și un penitenciar pentru minori. Cu daruri s-au ales și copiii din familii social-vulnerabile din 6 sate, transmite Info-Prim Neo.

Irina Babuhin, voluntară Clipa Siderală, a declarat în cadrul unui eveniment de totalizare că la acțiune s-au alăturat elevi din 22 de licee din capitală, studenți de la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice. De asemenea, în teritoriu au mers emisari de la „Magician Club Moldova”, Federația Moldovenească de Fotbal, Ansamblu de dans „Calipso” etc.

În Piața Marii Adunări Naționale, de unde pornea la drum în fiecare dimineață autobuzul Caravanei de Crăciun, au venit și foarte mulți oameni simpli cu daruri pentru copii – haine, rechizite școlare, dulciuri, fructe ș.a. „Ca de fiecare dată copiii la care am mers au rămas impresionați de cadouri și de premii, dar în primul rând de sărbătoarea pe care le-au creat-o elevii din capitală”, a menționat Irina Babuhin.

Fundația Clipa Siderală a organizat pentru liceenii din capitală în semn de mulțumire o petrecere. Elevii au dansat și au participat la mai multe concursuri pentru cea mai bună fotografie, pentru cel mai bun video și alte concursuri.

Caravana de Crăciun s-a desfășurat în perioada 14 și 23 decembrie. Campania este organizată începând cu anul 1997 de către Fundația pentru Copii „Clipa Siderală”.

„Întru El era viață și viața era lumina oamenilor”

(Ioan 1, 4)

PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI

(începutul în pag. 1)

Iubiți credincioși,

Viața este darul cel mai sfânt dăruit de Dumnezeu din a Sa nesfârșită iubire pentru noi și pentru a noastră mântuire.

Sfânta Scriptură ne spune că, spre deosebire de celelalte ființe și lucruri pe care le-a făcut numai prin cuvântul Său, la crearea omului Dumnezeu participă în mod personal. El însuși a zis: „Să facem pe om după chipul și asemănarea Noastră ca să stăpânească toate...” (Facere 1,26).

Din toată creația, deci, numai omul a fost înzestrat cu „chipul și asemănarea lui Dumnezeu” ca „ființă vie” (Facere 2, 7). Înruit astfel cu Ziditorul său, cum spune Sf. Grigore de Nyssa, omul poartă ca pe o comoară tainică setea de cunoaștere și urcuș duhovnicesc, „din slavă în slavă” (II Corinteni 3, 18), spre asemănarea cu El.

Dumnezeu care „ne-a iubit Cel dintâi” (I Ioan 4, 19) și-a făcut astfel din om un „împreună lucrător cu El” (I Corinteni 3, 9), spre „lauda slavei Sale” (Efeseni 1, 12-13), cum înfățișează Sf. Apostol Pavel rostul dumnezeiesc al omului.

Dar, prin căderea în păcat, prin voie liberă, omul s-a îndepărtat de Dumnezeu - Izvorul vieții - și s-a limitat la o viață pur pământească, biologică. El este strivit de întunericul de care vroia să scape.

În acest întuneric în istoria mântuirii noastre au apărut, fără încetare, învățători și îndemnuri, prin scrierile prorocilor și dreptilor Vechiului Testament. Tot mai stăruitor se aveau vestirile venirii unui Mântuitor.

Omenirea avea nevoie să-L redescopere pe Dumnezeu și să reînnoie comuniunea pleneră cu El. Avea nevoie de redobândirea frumuseții „chipului celui dintâi” al omului, chipul slavei lui Dumnezeu.

Iar sărbătoarea Nașterii Domnului este tocmai ziua în care Dumnezeu S-a plecat și S-a coborât printre oameni.

Este ziua descoperirii și arătării Sale în lume, în chip de rob. Este ziua inaugurării unei ere noi, a împărăției Cerurilor, a vieții veșnice: „Căci aceasta este viața veșnică, spune Mântuitorul, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis” (Ioan 17, 3).

La „plinirea vremii”, Dumnezeu își realizează pe pământ planul Său tot prin asocierea unui om, a celei mai gingașe și curate ființe pe care a plămădit-o neamul omenesc - Sfânta Fecioară Maria.

Răspunzând îngerului cu smerenie: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!” (Luca 1, 38), Duhul Sfânt s-a pogorât peste ea, puterea Celui Preaînalt a umbrit și ea a afl at har, din acea clipă, de a naște Fiu și de a fi altar purtător de viață.

Hristos, Viața noastră, zămislit în pântecul Fecioarei, și-a făcut-o pe Maria, mama Sa, Maica Dumnezeului nostru.

Drept-măritori creștini,

Istoria ne-a dovedit cu prisosință că izvorul dăinuirii noastre a fost Hristos și Biserica Sa, întemeiată de El. Iar prezentul ne arată că nu poate exista o schimbare externă, vizibilă a societății fără schimbarea omului lăuntric. În afară de Hristos-Dumnezeu nu există alternativă.

Numai Dumnezeu-Izvorul vieții poate schimba și reînnoi viața oamenilor.

În împlinirea acestui scop, anume în aceste zile când puteri din afară încearcă, prin aceeași lege a nediscriminării, să ne altoiască alte „valori” decât cele pe care le-am moștenit de la strămoșii noștri, Biserica strămoșească îndreaptă cuvânt de iubire către toți cei chemați în înalte dregătorii spre a-și îndeplini obligațiile asumate cu dăruire și în duh de comuniune întru săvârșirea binelui, prin păstrarea valorilor creștinești tradiționale, prin stăpînirea răului și promovarea binelui.

În orice slujire să devenim înaintemergători în pregătirea căilor, ca Hristos să ia chip și să se nască și în viața fiecăruia dintre noi.

Sfânta noastră Biserică Ortodoxă din Moldova, prin slujitorii săi, și în acest an al bunătății Domnului, pe care deja l-am încheiat, și-a continuat cu râvnă și dăruire misiunea. Am efectuat vizite pastorale în eparhii și parohii, unde am comunicat îndeaproape cu păstoriții, aceștia împărtaşindu-ne grijile și preocupările lor.

Au luat amploare acțiunile de filantropie și caritate. Or, slujirea aproapelei constituie o prioritate pentru noi. Am vizitat unele Biserici Ortodoxe-surori, având întrevederi cu întâistătorii acestora.

Ne-a bucurat nespus în acest an și vizita Prea Fericitului patriarh Kiril în Biserica și țara noastră. În preajma Sfințelor sărbători, am săvârșit un pelerinaj în Țara Sfântă, unde am avut fericitul prilej duhovnicesc să ne rugăm pentru dreptslăvitorul nostru popor.

Dragii mei,

În fața Pruncului Iisus din Betleem, să aducem cu smerenie recunoștință Prea Sfintei Treimi și cu evlavie să intonăm cântarea Sfântului Prooroc Isaia: „Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu” (Isaia 8, 9).

Îmbrățișându-vă cu dragoste părintească, vă doresc tuturor sărbători fericite și binecuvântate, cu pace și bucurie, sănătate și spor duhovnicesc, împreună cu tradiționalul:

La mulți ani!

Al vostru părinte iubitor și către Hristos, Domnul vieții, pururea rugător,
Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove
+ Vladimir

Nașterea Domnului, 2011/2012, or. Chișinău

UN MIC HRISTOS

E bine în metroul din Moscova – poți întâlni oricând cerșetori, muzicanți și alți sărmani, prieteni ai lui Hristos. Mereu ai posibilitatea de a-l ajuta pe cineva. La noi în Reazan, nu e așa. Toți cerșetorii sunt în văzul nostru și viața lor e ca o carte deschisă pentru toți. Aceasta e un fost medic, și e greu de înțeles de ce o face, cealaltă de mică ignoră posibilitatea de a munci. Alții câțiva sunt demult înrobiți de patima beției, dar iată la bătrânele care stau în piața Teatrală e păcat să nu le dai măcar ceva. În Moscova nu e așa, mereu poți întâlni un frate, la vederea căruia, mâna singură face o mișcare către buzunar.

Călătoresc cu metroul și e cam ciudat că nu am întâlnit azi nici unul dintre ei. Nici vioriști, nici bătrânele.

Stau așezat și încerc să ascult cuvintele Psaltirii. Gălăgia pe care o face trenul, mă împiedică să deslușesc toate cuvintele auzite din câști, dar cel puțin și nici gândurile prostești nu mi ocupă mintea. Brusc aud că tușește un copil. Privesc, sunt două fetițe. Una de vreo opt anișori, care seamănă mult cu o veveriță. Altă – de cel mult – 12, are în mâni un acordeon. Fața celei mai mari e puternic zgâriată, păstrând totodată și urmele gerului de afară. CERȘETOARE!

În niște costumașe de blugi, încă fără pecetea răului pe chipul lor, seamănă atât de mult cu copilașii de acasă. Au început a interpreta o melodie. Tot chipul micii interprete te făcă să crezi că e la un concert de dare de seamă la o

școală muzicală. Un chip senin și pătruns de muzică. Mă privesc de parcă sunt copiii mei.

Cu o seară înainte tocmai privisem o emisiune despre cerșetorii din străzile Moscovei. Se relata despre sortarea și trimiterea acestor copilași la muncă de ceceni și georgieni.

Dar m-am gândit, FIE ȘI AȘA!

Acolo toți sunt niște nemernici, bețivi și hoți.

Dar meditez, CINE SUNT EU?

Se spunea, că nu se poate să le dăm bani: oricum vor fi luați de alții și că banii doar vor servi pentru aceleași patime.

Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va șede pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; Gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.

Aud un glas din inimă: I-AI DAT CEVA MICULUI HRISTOS!

Și mi s-a făcut atât de milă de acești copii, și de toți ceilalți, pe fața cărora azi este cel puțin acest zâmbet, dar mâine... Și o picătură fierbinte mi s-a strecurat pe obraz, dar am închis ochii ca să nu vadă nimeni. Încă mai simțeam pe obraz locul acelei picături, ca prin ceață am observat că în fața mea plânge o mătușă. E dureros...

Am ajuns acasă, iar acolo, zăbindu-mi gingaș, stă și croșetează un pisol Sonea.

Traducere Natalia Loyan
Articol apărut în original pe siteul
www.pravmir

Liturghie Arhierescă și slujba parastasului pentru vrednicul de pomenire Episcop Dorimedont la Mănăstirea Noul-Neamț, Chițcani

La 31 decembrie 2011 s-au împlinit 5 ani de la mutarea dintre noi la cele veșnice a vrednicului de pomenire Episcop Dorimedont, primul Ierarh al Eparhiei de Edineț și Briceni. Cu această prilej, cu binecuvântarea Întâistătorului Bisericii Ortodoxe din Moldova, Mitropolitul Vladimir, Prea Sfințitul Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni, a săvârșit Sfânta Liturghie alături de Prea Sfințitul Sava, Episcop de Tiraspol și Dubăsari, în Soborul Adormirii Maicii Domnului de la Mănăstirea Noul-Neamț,

Chițcani, înconjurați de un sobor de preoți și diaconi în frunte cu Prea Cuviosul părinte stareț al sfântului așezământ, arhimandritul Paisie (Cecan). După serviciul divin, cu un cuvânt de învățătură s-a adresat către credincioși Prea Sfințitul Episcop Sava.

Sfânta Liturghie a fost urmată de slujba parastasului la mormântul Episcopului Dorimedont, după care Prea Sfințitul Nicodim a rostit un cuvânt de mângâiere pentru rudele apropiate și toți cei care au

avut fericirea să-l cunoască sau să-i fie aproape vrednicului de pomenire Ierarh. Prea Sfinția Sa a trecut în revistă și a apreciat înalt activitatea Prea Sfințitului Dorimedont spre binele Bisericii Ortodoxe din Moldova, afirmând că el a fost și va rămâne mereu înțeleptul păstor, iubit și prețuit de toți, și un adevărat model de slujire arhierescă.

Biroul de presă al Episcopiei de Edineț și Briceni

Copii creștini arestați în Iran

Autoritățile iraniene au arestat un grup de creștini, majoritatea lor copii care participau la o școală de duminică în Ajunul Crăciunului. Decembrie, 2011, Agenția "Christian Solidarity Worldwide" ("Solidaritatea Creștină de Pretutindeni") a publicat un raport în care se arată că autoritățile au arestat toate persoanele dintr-o Biserică din Ahwaz.

Adulții și copiii arestați au fost urcați în două autobuze și au fost duși într-o clădire a poliției, unde au fost interogați, amenințați și apoi au fost eliberați. Preotul bisericii, Farhad, soția sa și unii dintre conducătorii Bisericii au rămas în arest.

Conform Agenției CSW, Biserica din Ahwaz nu este o biserică nou înființată, ci una cu o tradiție și istorie îndelungată în Iran, având hramul Sfântul Ioan Botezătorul.

Clericul Farhad are o lungă istorie de persecuție din partea autorităților islamice iraniene, fiind de mai multe ori arestat pentru convertirile musulmanilor la creștinism. La fiecare Sărbătoare de Crăciun, autoritățile dau năvală și arestează pe creștinii din această Biserică, în ultimii trei ani.

Ultimele știri aruncă o umbră asupra guvernului islamist iranian, care încercase să îmbunătățească relațiile cu liderii lumii, trimițând prin Purtătorul de Cuvânt al Parlamentului Iranian, Larjani, o scrisoare Papei Benedict în care dorea tuturor creștinilor fericire de Crăciun și în noul An.

Președintele CSW, Mervyn Thomas a spus: "Mesajul de Crăciun al Domnului Larjani poate a fost bine intenționat, dar este subminat de aceste arestări, care violează Convenția pentru Drepturile Copilului, Convenția Internațională a Drepturilor Politice și Civile și Constituția Iraniană".

Autoritățile iraniene au declarat că creștinii sunt arestați pentru că au amenințat securitatea publică, dar este absurd să creadă cineva că acești copii care se rugau la o școală de duminică pot amenința securitatea publică.

Traducerea și adaptarea: Pr. Ioan Valentin Istrati
Sursa: <http://www.christiantoday.com>

Permis pentru cântat colinde?

Creștinii din două parohii din Malaiezia au ignorat pretinsa cerință de a avea un permis de la poliție pentru a cânta colinde la biserică și în casele lor. Episcopul Paul Tan Chee Ing, președintele Conferinței Episcopale Malaieziene, a declarat pentru agenția Fides că în curând țara sa va deveni "stat polițienesc" dacă autoritățile continuă cu "cerințe atât de birocratice".

Două parohii din Klang, lângă Kuala Lumpur, au primit note de la poliție prin care li se cere numele și adresele celor care au cântat colinde, invocându-se necesitatea unui permis pentru cei care vor să cânte colinde în casele lor sau în locuri de rugăciune. Pr. Andrew Lawrence, de la publicația diecezană "Vestitorul", a considerat că acțiunea poliției reprezintă "o interpretare îngustă" a actualei legislații privind "libertatea de cult" din Malaiezia. După protestul mai multor creștini, susține el, "autoritățile guvernamentale au negat că ar fi nevoie de astfel de autorizații".

Premierul malaieziazian Najib Razak a promis votanților anul acesta că va anula mai multe legi nepopulare, precum cea care limitează libertatea presei, precum și cea care permite închiderea cetățenilor fără proces. În schimb congresul a adoptat o nouă lege intitulată "Legea despre întrunirile pașnice", care permite un mai mare control din partea guvernului. Teresa Mok, secretar național al Partidului Acțiunii Democratice, a declarat că noua lege este "un abuz de putere din partea oficialilor" și "o încercare de violare a libertății religioase".

"Giulgiul din Torino a fost creat de o lumină supranaturală" - spun cercetătorii

Chipul lui Hristos de pe Giulgiul din Torino este una dintre tainele istoriei și obiectul unei dezbateri aprinse între cei ce cred în autenticitatea sa și cei care spun că este un fals ulterior. Câțiva oameni de știință italieni care au afirmat că există îndoieli în privința autenticității acestuia, după cercetări intense, admit că relicva este adevărată. Cercetătorii lucrează la „Agenția Națională Italiană pentru

Noi Tehnologii, Energie și Dezvoltare Economică Sustenabilă" și au petrecut mulți ani încercând să facă o replică a giulgiului. Ei au ajuns la concluzia că numai ceva ca un laser avansat cu ultraviolete ar fi putut fi capabil să creeze o asemenea imagine, o tehnologie imposibilă în Evul Mediu.

Ei au sugerat că imaginea de pe giulgiu a fost obținută printr-o descărcare imensă de energie, care nu ar putea veni decât din Învierea Mântuitorului Hristos. Rezultatele arată că o radiație intensă direcțională de ultra-violete ar putea colora o țesătură de în, pentru a reproduce caracteristici similare giulgiului de la Torino, spun cercetătorii. În același timp în Evul Mediu nu exista niciun dispozitiv capabil să genereze o asemenea radiație. Vaticanul deține proprietatea asupra Giulgiului și spune că el este o "explorare în taina credinței". Dar Biserica Catolică nu declară dacă giulgiul a aparținut cu adevărat lui Hristos.

Giulgiul a fost adus din Țara Sfântă de un cruciat în secolul al XIV-lea. El a rămas într-o mănăstire franceză pentru secole. Apoi, el a fost dat Arhiepiscopului de Torino în 1578 de către Ducele de Savoia și a fost păstrat în Catedrala din Torino de atunci. Deși unii cercetători au spus că giulgiul este un fals, doi cercetători din Israel au declarat după datarea cu Carbon 14 că plantele din care a fost țesut provin din perioada sec. I și sunt din Țara Sfântă. Profesorul Paolo Di Lazzaro, unul dintre cercetătorii giulgiului a spus că "abilitatea de a colora astfel o pânză de în este de domeniul miracolelor".

www.doxologia.ro

270 de adulți botezați într-o Catedrală din China

În timpul Liturghiei solemne din 17 decembrie, oficiată în Catedrala din Xi Kai, a Diecezei de Tian Jin, au fost botezați 270 catehumeni. La Liturghia pentru duminică a IV-a din Postul Nașterii Domnului, parohul le-a spus bun venit în familia parohială, mulțumind în mod special pentru angajamentul misionar al întregii parohii și pentru comuniunea parohială puternică pe care credincioșii o trăiesc.

"Am spus întotdeauna că evanghelizarea este o îndatorire și un drept al fiecărui botezat", a subliniat parohul. "Suntem fericiți să vedem că enoriașii noștri au aplicat în viața lor acest adevăr, creând o atmosferă de mare comuniune și sensibilitate misionară, în interiorul și în afara comunității parohiale. Am purtat Evanghelia afară de ușa bisericii." În afară de aceasta parohul a anunțat următorul curs de cateheză care va începe pe 12 februarie 2012, invitându-i pe toți la o nouă angajare.

Catedrala din Xi Kai, dedicată Sfântului Iosif, a fost construită în 1914 în stil roman și poate oferi loc la peste 2000 de persoane. Misiune a călugărilor Lazariști, din Congregația Misiunii întemeiată de Sfântul Vincențiu de Paul, este numită "biserica franceză" de către oamenii locului. Parohia numără azi peste 30.000 de credincioși și este foarte activă și folosește chiar unele tehnologii și mijloace de comunicare moderne pentru promovarea evanghelizării. A fost între primele parohii care și-a deschis un sit iar recent și un blog dedicat evanghelizării.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2012

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA
Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia "Prag"
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 700
Comanda: 004